

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1.

I lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel, som ændret ved lov nr. 192 af 29. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Den, der udfører erhvervmæssig personbefordring med et dansk indregistreret motorkøretøj, indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet, skal have tilladelse hertil af Persontrafikrådet. Der kan gives en ansøger flere tilladelser, der gælder for et tidsrum af indtil 8 år.

Stk. 2. Udføres der rutekørsel, jf. § 2, eller den i § 11, stk. 1, nævnte kørsel, kræves der tillige tilladelse i henhold til § 3 eller § 11.

Stk. 3. Udføres der almindelig rutekørsel, jf. § 2, stk. 2, gælder kravet i stk. 2 uanset motorkøretøjets størrelse.

Stk. 4. Undtaget fra kravet i stk. 2 er kørsel, der inden for de i § 3, nr. 1-2, nævnte områder udføres af eller for den tilladelsesudstedende myndighed. Det samme gælder kørsel inden for de i § 3, nr. 3, nævnte områder, såfremt de berørte myndigheder er enige om kørslen, eller Persontrafikrådet har godkendt denne.

Stk. 5. Erhvervmæssig personbefordring, der udelukkende udføres inden for dansk område med et motorkøretøj, der er indregistreret i udlandet, kan alene udføres i henhold til internationale aftale eller regler fastsat af trafikministeren.«

§ 1. Kørsel med motorkøretøjer, indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet, kræver tilladelse i henhold til denne lov.

Stk. 2. Udføres der almindelig rutekørsel,

jfr. § 2, stk. 2, gælder kravet i stk. 1 uanset motorkøretøjets størrelse.

Stk. 3. Undtaget fra kravet i stk. 1 er kørsel, der ikke udføres erhvervmæssigt. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere regler om afmærkning af køretøjer og kontrolforanstaltninger for denne kørsel.

2. § 4 affattes således:

»§ 4. Ved afgørelsen af, hvorvidt der kan gives tilladelse til rutekørsel, skal der tages hensyn til, om behovet for kørslen er dækket eller vil kunne dækkes ved anvendelse af bestående kollektive trafikforbindelser.«

§ 4. Tilladelse til almindelig rutekørsel kan kun gives, såfremt kørslen er optaget på en plan, der er udfærdiget i henhold til kapitel 2 i lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet.

Dette gælder dog ikke for kørsel, der forløber

- 1) i hovedstadsområdet eller
- 2) gennem flere end 2 amtskommuner uden for hovedstadsområdet.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvorvidt der kan gives tilladelse til almindelig rutekørsel i de under stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde, skal der tages hensyn til, om behovet for kørslen er eller vil kunne dækkes ved anvendelse af bestående kollektive trafikforbindelser.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, hvorvidt der kan gives tilladelse til speciel rutekørsel, skal der tages samme hensyn som nævnt i stk. 2.

3. § 5, stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Passagerer, der ikke foreviser gyldig billet eller kort, kan afkræves kontrolafgift og